உ
சிவமயம்

திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயில் வரலாறு

திருச்சி பிஷப்ஹீபர் ஹைஸ்கூல் தமிழ் ஆசிரியர்

திரு. R. பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்களால்

எழுதப்பெற்று

திருப்பைஞ்ஞீலி தேவஸ்தானம் நிர்வாகத் தலைவர்

திரு. S. இலட்சுமணப் பிள்ளை, B. A.,

கௌரவ தர்மகர்த்தர்கள்

திரு. நா. அரங்கசாமி செட்டியார்
திரு. தா. செவந்திலிங்கம் பிள்ளை

ஆகியவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது.

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1941

 [விலை 0-1-0

முகவுரை

மனிதனை விலங்கு நெறியினின்று விலக்கித் தன்னையும், தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள பந்த பாசங்களையும், தலைவனையும் உள்ளவாறு அறிவித்துத் தெய்வ நெறியில் செலுத்துவது சமய வாழ்க்கையாம். பசுவின் உடல் முழுதும் பால் மறைந்திருந்த போதிலும் மடியின் மூலமாகவே பாலைப் பெறுவது போல, எல்லாப் பொருள்களிடத்திலும் இறைவன் கலந்திருந்த போதிலும் ஆன்றோர்கள் அருள்பெற்ற ஆலயங்களில் உள்ள மூர்த்திகளை வழிபட்டே வாழ்வில் வளம்பெற வேண்டுமெனப் பெரியோர் கூறுவர். தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆலயங்கள் தமிழ் அரசர்கள் காலத்தில் மிகவும் பெருமையுற்று இருந்து பிற்காலத்தில் அவற்றின் பெருமைகள் குறையலாயின. கோயிற் பூஜைகள் சரிவர நிகழாதாயின் நாட்டின் நலம் குன்றுமென நூல்கள் கூறும்.

சென்னை இந்துமத அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகம் (Hindu Religious Endowments Board) ஏற்பட்டுத் தற்கால நிர்வாகத்தில் ஆலயங்கள் யாவும் புத்துயிர் பெற்று வருகின்றன. செந்தமிழ்ப் பற்றுடையவரும், சைவ சீலரும், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளரும், போர்டின் கமிஷனருமாகிய திருவாளர் - ராவ்பகதூர் - C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், B. A., B. L., அவர்கள் சமீபத்தில் தேவஸ்தானங்களுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி, வெளியிடங்களிலிருந்து தரிசனத்துக்கு வருகின்றவர்கள் கோயில்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுமாறு சுருக்கமான வரலாறுகளை

வெளியிடத் தெரிவித்துள்ளார்கள். மேலும் அவர்கள் மிக்க ஊக்கங்கொண்டு ஆங்காங்குள்ள தலங்களுக்கும், சமய ஸ்தாபனங்களுக்கும் நேரில் சென்று கண்காணித்தும், பிரசாரம் செய்தும் ஆவனபுரிந்து வருவதை யாவரும் அறிவர்.

மேற்கண்ட சுற்றறிக்கைக்கு இணங்க, இச்சிறு நூல் திருப்பைஞ்ஞீலிப் புராணத்தைத் தழுவி யாவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் எளிய நடையில் எழுதப் பெற்றுள்ளது. இத்தலத்தைப்பற்றிய சில துதிப் பாடல்களும் பின்னே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருச்சி தமிழ் ஆசிரியர் திரு. R. பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்கள் இந்நூலை அன்புடன் எழுதி உதவினார்கள். அவர்கட்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருப்பைஞ்ஞீலி
தேவஸ்தானம்
13—1—41

ச. லட்சுமண பிள்ளை, B. A.,
நிர்வாகத் தலைவர்.

—

32/1

உ
சிவமயம்

திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயில் வரலாறு

மத்த மாமலர் சூடிய மைந்தனுர்
சித்த ராய்த்திரி வார்வினை தீர்ப்பரால்
பத்தர் தாந்தொழு தேத்தும்பைஞ் ஞீலியெம்
அத்த னைத்தொழ வல்லவர் நல்லரே.

1. தலமும் இருப்பிடமும்

எவ்வுயிர்க்குந் தாயாகித் தன்னை அன்புடன் அடைந்தார்க்குத் தஞ்சமென நிற்கும் தனிப்பரஞ் சுடராகிய தண்ணளி மிகுந்த இறைவன், உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் தன்னை வழிபட்டு இன்புறும் வண்ணம், ஆங்காங்குள்ள பல கோயில்களில் எழுந்தருளி யிருந்து அருள் செய்து வருகின்றுன். தமிழ் நாட்டில் அத்தகைய சிவத்தலங்கள் 274 உள்ளன. அவைகளுள் என்றும் வற்ருத நீர் வளமுடைய காவிரிபாயும் சோழ நாட்டில் காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள பல திருத்தலங் களில் திருப்பைஞ்ஞீலி என்னும் சிறந்த தலம் ஒன்று உள்ளது. பசுமையான ஞீலி என்னும் ஒருவகை வாழையைக் கொண்டுள்ளதால் இத்தலம் திருப்பைஞ் ஞீலி எனப் பெயர் பெற்றது.

இத்தலம் திருச்சி ஜில்லா லால்குடி தாலுகாவில் திருச்சிக்கு வடமேற்கில் 11 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. திருச்சியிலிருந்து மண்ணச்சநல்லூர் வழியாயும், தொடையூர் வழியாயும், பாச்சூர் வழியாயும் இவ்வூரை அடையலாம். மண்ணச்சநல்லூரிலிருந்து மேற்கில் 4 மைல் தூரம் நல்ல கற்சாலையும், தொடையூரிலிருந்து

வடக்கே 3 மைல் வரை கரடு முரடான நடைப்பாதை யும் உண்டு. இப்பதியைச் சுற்றிக் கிழக்கில் மண்ணச்ச நல்லூரும், தெற்கில் பாண்டிபுரம் என்னும் சிற்றூரும், மேற்கில் சிறுகாம்பூரும், வடக்கில் திருவெள்ளறை என்னும் வைணவத் தலமும் உள்ளன.

2. கோயிலின் அமைப்பு

கோயில் ஊருக்கு மத்தியில் அழகாக அமைந்துள் ளது. கோயிலின் உள்ளேயிருந்து வெளிவீதிவரையில் 4 பிரகாரங்கள் உள்ளன. 2-ம் பிரகாரத்தில் வாழைகள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. 3, 4-வது பிரகாரங்களுக்குப் பெரிய மதில்களும் வாயில்களும் உள்ளன. 4-ம் பிரகா ரத்து மதில் வாயிலில் முடிவுபெறாத முழுதும் கருங் கல்லால் கட்டப்பட்ட பெரிய மட்டக்கோபுரம் உள் ளது. இது சுந்தரபாண்டியத் தேவர் காலத்தில் ஏற் பட்டதென்று கூறுகின்றனர். இதன் வாயிலின் உயரம் சுமார் 35 அடி. அகலம் 15 அடி. இதில் உள்ள பழங் கால மரக் கதவுகள் மகம்மதிய அரசாட்சியில் எரிக்கப் பட்டுத் தற்போது வேறு கதவுகள் இருக்கின்றன. இக்கோபுர வாயிலிலும் உள் பிரகாரத்திலும் பல கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. ஆதனூர் என்னும் கிராமத் தில் கோபுரவேலைக்காக நிலங்கள் விடப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்று வந்ததாகக் கோபுர வாயிலில் உள்ள கல்வெட்டினால் தெரியவருகிறது. கோயிலின் விஸ்தீர ணம் சுமார் 1,70,800 சதுர அடி. தென்வடல் மதிலின் நீளம் சுமார் 305 அடி. கிழமேல் மதிலின் நீளம் சுமார் 560 அடி. புதுமைப் பொருள்கள் மலிந்து விளங்கும் இக் காலத்தில் இத்தலம் மிகப் பழமையானதாய் விளங்குகின்றது. இது ஒருகாலத்தில் சீரும் சிறப்பு

முற்ற நகரமாய் விளங்கியிருக்க வேண்டுமெனத் தெரிகின்றது.

ஆலயத்துக்கு வெளியே விநாயகர் அமர்ந்துள்ள வசந்த மண்டபம், 3-ம் பிரகாரத்தில் உள்ள நூற்றுக் கால் மண்டபம், நடுவில் உள்ள நாலுகால் மண்டபம், 2-ம் பிரகாரத்தில் உள்ள சுற்றுப் பிரகார மண்டபம் ஆகிய மண்டபங்கள் உள்ளன. வசந்த மண்டபத்துக்குப் பின்னே ஒரு நந்தவனம் உள்ளது.

3. தலத்தின் வேறு பெயர்கள்

இத்தலத்திற்கு நீலிவனம், கதலிவனம், அரம்பை வனம், அவுரிவனம், விமலாரண்யம், தரளகிரி, முத்து மலை, சுவேதகிரி, ஓங்காரகிரி, பிரணவகிரி, வியாக்ரபுரி, வெள்வரை, மேலச்சிதம்பரம், தென்கைலாயம் முதலிய வேறு பெயர்களும் உண்டு.

ஒரு வகை வாழையைக் கொண்டிருத்தலால் கதலி வனம் அரம்பைவனம் என்றும், விமலையாகிய பார்வதி தங்கித் தவம் செய்ததால் விமலாரண்யம், நீலிவனம் என்றும், வெண்மை கலந்த கற்களைக் கொண்டிருத்த லால் தரளகிரி, முத்துமலை, சுவேதகிரி, வெள்வரை என்றும், பிரணவம் போல் அமைந்திருப்பதால் ஓங்காரகிரி, பிரணவகிரி என்றும், கற்களில் புலிவரிக் கோடுகள் அமைந்திருப்பதால் வியாக்ரபுரி என்றும், வடகைலாயத்திலிருந்து ஒரு துண்டு வந்து விழப்பெற்றமையால் தென்கைலாயமென்றும் பெயர்கள் பெறும். இத்தலம் மிகவும் மேட்டுப் பாங்கான நிலப் பகுதியில் அமைக்கப் பட்டு, ஆங்காங்குச் சிறுசிறு பாறைகள் கரிய புலி வரிகளுடன் காணப்படுகின்றன. இத்தலத்திலுள்ள வாழையை ஒருவரும் உபயோகிப்பதில்லை. தெய்வமாகவே கருதிப்

போற்றுகின்றனர். இத்தலத்தில் தவம் செய்த பார்வதியின் கட்டளையால் தேவலோகத்து தேவரம்பைகளே வாழை மரங்களாயிருந்து நிழலைத்தந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது புராண வரலாறு. அம்பிகை மிகக் கருணையுடையவள். அதற்கு அறிகுறியாகவே மிகவும் ஈரமும் குளிர்ச்சியுமுள்ள வாழைகள் இவ்விடம் அமைந்தன போலும்.

4. மூர்த்திகளின் பெயர்கள்

இத்தலத்திலுறையும் பெருமானுக்குக் கதலி வசந்தர், நீலிவனநாதர், நீலகண்டர், சக்கரத்தியாகேசர், ஆரணிய விடங்கர் என்னும் பெயர்களும், அம்பிகைக்கு விசாலாட்சியம்மை, நீணெடுங்கண்ணி என்னும் பெயர்களும் அமைந்துள்ளன. திருமாலுக்குச் சக்கரம் கொடுத்த காரணமாகச் சக்கரத்தியாகேசர் என்றும், செயற்கையாய்ச் செய்யப்படாமல் வனத்தில் இயற்கையாய்ச் சுயம்புவாய் வெளிப்பட்ட காரணத்தால் ஆரணிய விடங்கர் என்றும், வாழையின் நிழலில் தென்றல் வீசும்படி தங்கியிருத்தலால் கதலிவசந்தர் என்றும் பெயர்கள் வழங்கலாயின. தலவிநாயகர் வசந்த மண்டப விநாயகர் என்றும், நடராஜர் இரத்ன சபாபதி என்றும் பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நடராஜர் சபை இரத்ன சபை. வசிட்ட முனிவருக்கு நடனக்காட்சி அளிக்கப்பட்டது என்பர். மகாமண்டபத்தில் நடராஜருக்குரிய ஒரு கல் பீடம் உள்ளது. நடராஜருக்குரிய விசேட அபிஷேக நாட்களில் இதற்கு அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றது. இத்தலத்தில் இரண்டு அம்மன் சந்நிதிகள் உள்ளன. பழமையான சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியும், மற்றொன்று தெற்கு நோக்கியும்

உள்ளன. பழைய இடத்தில் புதிய அம்மனையும், புதிய இடத்தில் பழைய அம்மனையும் பிரதிட்டை செய்துள் ளார்கள். ஒருகாலத்தில் பழைய இடத்தில் இருந்த அம் மன் பின்னமடைந்து அதை அப்புறப்படுத்திப் புதிய அம்மனைப் பிரதிட்டை செய்தபோது, திருப்பணிக்குக் காரணமாயிருந்த துரையூர் ஜமீந்தாருடைய கனவில் அம்மன் தோன்றித் தன்னை அப்புறப்படுத்தாமல் ஆல யத்திலேயே அமைக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தியதால் அந்தப்பழைய வடிவத்தையே தெற்கு நோக்கிய புதிய சந்நிதியில் பிரதிட்டை செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்ற னர். எனினும் இவ்வடிவமே மிகச்சோதியுடன் துலங்கு கின்றது.

5. தீர்த்தங்கள்

ஆதியில் பார்வதியால் உண்டாக்கப்பட்டு இப் பக்கம் ஓடியதாகச் சொல்லப்படும் விமலாரண்ய நதி இப்போது காணப்படவில்லை. இக்கோவிலைச் சேர்ந்த தீர்த்தங்கள் மணிகர்ணிகை, அப்பர் தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம், அக்னி தீர்த்தம், யமதீர்த்தம், கல்யாண தீர்த் தம், விசால புட்கரிணி என்பன. இவற்றுள் தேவதீர்த் தம் என்பது ஆலயத்துக்கு வடக்கே உள்ள பெருங் குளம். வசந்த மண்டபத்திற்கு வெளியே உள்ளது அக்னி தீர்த்தம். இதில் குளிப்பவர்க்கு வெண்குட்ட நோய் நீங்குவதாகக் கூறுகின்றனர். உள்ளே இரண்டு அம்மன் சந்நிதிகளுக்கும் இடையில் உள்ளது விசால புட்கரிணி. இது அம்பிகையான விசாலாட்சியம்மை யால் உண்டாக்கப்பட்டது. இது விசால தடமெனவும் பெயர் பெறும். இப்பக்கத்தில் உள்ள நீர் நிலைகள் நல்ல ஊற்றுக்களை யுடையன.

6. ஆலயத்திலுள்ள பிற கோயில்கள்

(1) வசந்த மண்டபத்திலுள்ள வசந்த விநாயகர் கோயில். இது தல விநாயகர் என்று கூறப்படுகின்றது. (2) பெரிய கோபுர வாயிலே அடுத்துள்ளது சோறுடை ஈஸ்வரர் கோயில். அப்பர் சுவாமிகளுக்குப் பிராமண வேடத்துடன் வந்து சோறும் நீரும் தந்து காட்சி கொடுத்த இறைவன் இவ்விடத்தில் மறைந்ததாகக் கூறுவர். (3) இதற்கு எதிரில் உள்ளது துறையூர் ஜமீன்தார்கள் ஸ்தாபித்த காசி விஸ்வநாதர் கோயில். (4) இந்தப் பிரகாரத்தின் தெற்கில் யமன் கோயிலும் அதைச் சேர்ந்த தீர்த்தமும் உள்ளன. இது நிலமட்டத்துக்குக் கீழே பாறையில் அமைந்துள்ளது. இது பல்லவர் வழிபட்ட கோயிலாயிருக்கலாமெனக் கருதுகின்றனர். (5) சுவாமி சந்நிதிக்குப் பின்னே மகாலட்சுமி (திருமகள்) கோயிலும், திருமால் கோயிலும் உள்ளன. இவை கலியுக ராமபாண்டியன் காலத்தில் ஏற்பட்டவை என்பர்.

7. சுற்றுக் கோயில்கள்

இவ்வூர் சிவன் கோயிலேச்சேர்ந்தனவாக நீலிவனத்தாயி என்னும் பிடாரி கோயில், ஐயனர் கோயில், பூனச்சியம்மன் கோயில், ஆதாளி கோயில், மதுரை வீரசாமி கோயில் என்னும் கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகட்குத் தனியே பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன.

8. முக்கிய திருப்பணிகள்

பழனி சிவம் என்பவரும் மற்றும் உள்ள அன்பர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய முயற்சியால் கோயில் பழுதுபார்க்கப்பட்டு 1934-ம் ஆண்டு கும்பாபிடேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பொன் தாடங்கம் என்னும்

இரண்டு காதணிகள் செய்யப்பட்டு, சிருங்கேரி மடத்துப் பூஜையில் சில தினங்கள் வைக்கப்பட்டுப் பிறகு இத் தலத்து அம்மனுக்குச் சாத்தப்பட்டுள்ளன.

9. தலப் பெருமைகள்

இத்தலத்து மூல லிங்கம் சுயம்புமூர்த்தி. துவஜ ஸ்தம்பத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள நந்தியும் சுயம்பு என்று கூறப்படுகின்றது. மூல லிங்கத்துக்குப் பின்னுள்ள சுவரில் 27 விளக்குகள் நட்சத்திரங்களைப்போல ஏற்றப் படுகின்றன. 2-ம் பிரகாரத்தின் வெளிப்புறத்தில் பல வாழைகள் செழித்து வளர்ந்துள்ளன. சுவாமி சந்நிதிக் குப் போகும் வழியின் இரு பக்கங்களிலும் இரண்டு சோமாஸ்கந்த வடிவங்கள் உள்ளன. ஒன்று உத்தர கைலாசமூர்த்தி என்றும், மற்றொன்று தக்ஷிண கைலாச மூர்த்தி என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்று உத்தராயணத் தொடக்கத்தில், தை மாத முதலி லும், மற்றொன்று தக்ஷிணயன ஆரம்பத்தில் ஆடி மாத முதலிலும் வெளிப்புறப்பட்டு ரிஷப வாகனத்தில் காட்சி யளிக்கும். இவ்வாலயத்தில் நவக்கிரக வடிவங்கள் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக துவஜஸ்தம்பத்துக்குப் பக்கத் தில் 9 குழிகள் அமைத்து அவற்றில் விளக்குகள் எரிக் கப்படுகின்றன. சுவாமி சந்நிதியில் உள்ள மண்டபத்தி லும், அம்மன் சந்நிதியிலும் மேல் தளத்தில் மீன் வடி வங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதால் இது ஒரு காலத்தில் பாண்டிய மன்னரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. சுவாமி சந்நிதியில்உள்ள முதல் பிர காரத்திலும், வெளியிலும் இரண்டு சுரங்கங்கள் இருந்து அவற்றுள் ஒன்று கருவூலமாக உபயோகப்பட்டு வந்த தாகத் தெரிகிறது. தற்போது அவை இரண்டும் அடை

*

பட்டுள்ளன. இத்தலத்தில் வசிட்ட முனிவருக்கு நட ராஜர் நடனக் காட்சி அளித்ததாக ஐதீகம். திருநாவுக் கரசு சுவாமிகள் தல யாத்திரை செய்து இப்பதியைத் தரிசிக்க வரும்போது வெய்யிலின் வெப்பத்தால் வருந்த, அப்போது இறைவன் பிராமண வேடங்கொண்டு எதிரில் தோன்றிப் பொதி சோறும் தண்ணீரும் தந்து மறைந்தருளிய மாண்புடையது. கோவிலில் உள்ள இரண்டு துவஜஸ்தம்பங்களும் பெரியாண்டவர், சின் னுண்டவர் என்னும் தேவதைகளாகப் போற்றப்பட்டு அவை இரண்டையும் மக்கள் மிக்க பக்தியுடன் வழி பட்டு வருகின்றனர். பிற ஆலயங்களில் உள்ளதைப் போல் அல்லாமல் இவ்வாலயத்தில் பள்ளியறை சுவாமி சந்நிதியில் அமைந்துள்ளது. கோடைக்காலத்தில் மிக வும் வரட்சியுற்றிருந்த போதிலும் மாரிக்காலத்தில் மூல லிங்கம் அமைந்துள்ள கெர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்ட பம், மகா மண்டபம், முதல் பிரகாரம் முற்றும் நீர் ஊற் றுக்களால் தண்ணீர் நிறைந்து இறைவனின் தண்ணரு ளைக் காட்டுகின்றது.

10. கல்வெட்டுக்கள்

இத்தலத்தின் வெளியேயுள்ள பெரிய மட்டக் கோபுரத்திலும், ஆலயத்திற்குள் சுவாமிகோவில் அம் மன் கோவில் மண்டபங்களிலும் பல தமிழ்க் கல்வெட் டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சில பகுதிகள் பின்னே தரப்பெற்றுள்ளன.

(1) மட்டக் கோபுரத்தின் இருபக்கத்துச் சுவர் களிலும் பல கல்வெட்டு வரிகள் உள்ளன. அவைகளுள் தென்புறச் சுவரில் உள்ளவை :—

“ * * * * * மெலகொண்டான் உடையார் திருப்பைஞ்ஞீலி உடையார் கொயில் தானக்காரருக்கு

கோயிலில் செய்கிறத் திருநிலை எழு கொபுரத் திருப்பணிக்கும் பல திருப்பணிக்கும் வடலாக வள்ளுவப் பாடி நாட்டில் ஆதனூர் நான்கெல்லை உட்பட்ட நன்செய் புன்செய்யும் குளமும் கரையும் பொதுவும் பொகாதியும் உட்பட 31வது முப்பத்தொன்றுவது கார்த்திகை மாதமுதல் இறையிலியாகத் தந்தோம். இந்நாள் முதல் கைக்கொண்டு நன்செய் புன்செய்யும் கமுகும் கொழுந்தும் கரும்பும் செங்கழு நீரும் உள்ளிட்டுத் தாம் வேண்டும் பயன் செய்து கொண்டு வஜாதுவரை செல்லுக்காக கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டி நான்கெல்லையிலும் கல்வெட்டி நாட்டிக் கொண்டு அனுபவிக்கல்."

வடபுறச் சுவரில் உள்ளவை :—

"* * * * நீலிவன அகவத்தி கோனேரின்மேல்கொண்டான் உடையார் திருப்பைஞ்ஞீலி உடைய நாயனார் கோயில் தானத்துக்கு கரிகாலகன்ன வளநாட்டு மேலை வள்ளுவப்பாடி நாட்டு பெரிய கள்ளிக்கொடி நான் கெல்லைக்குட்பட்ட நன்செய், புன்செய், நேர்நிலை மரம் ஊர்நத்தம் உள்பட இந்நாயனார் கோயில் திருநிலை எழுகோபுரத் திருப்பணிக்கும் பலதிருப்பணிக்கும் திருப்பணிப் புரமாக பொன்வரிகாசு கடமை பெறுவர். பல பேறு, இலாஞ்சினைப் பேறு, தறியிறை, செக்கிறை, தட்டார் பாட்டம், இடையர்வரி, இனவரிகளும், புன்செய்நாட்டுவினியோகம் உட்பட்ட அனைத்தாயங்களும் வரியிலும் கழித்து முப்பத்தாறுவது மார்கழி மாதம் முதல் இந்நாயனாருக்கு முதலடங்க இறையிலியாகத் தந்தோம். இப்படிக்கு இவ்வோலைப்படி பாடாகக் கொண்டு இப்படி வஜாரித்து செல்லும்படியாக இவ்வூர் நான் கெல்லையும் திருச் சூலஸ்தாபனமும் பண்ணி கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக் கொள்க. இவை ஒருடையான் எழுத்து. இவை வாணவாரிய னெழுத்து. யாண்டு 36. நாள் 154."

In the unfinished Gopura in the front of the Temple. A Record in the 31st year of Koneri Mel Kondan. (Inscriptions of the Madras Presidency).

(2) கோயிலுக்குள் மண்டபச் சுவர்களில் உள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களின் செய்திகள் :—

1. சுவாமி சந்நிதியின் முதல் பிரகாரத்துத் தென் சுவரில் ராஜகேசரி வர்மன் என்னும் முதலாவது ராஜாதி ராஜ தேவ சோழன் என்பவன் (கி. பி. 1018—1052) தான் பட்டத்திற்கு வந்த 27-வது ஆண்டில் செய்து வைத்த தான சாசனக் குறிப்பு.

2. அதே சுவரின் அடியில் பரகேசரி வர்மன் என்னும் முதலாம் ராஜேந்திர சோழதேவன் என்பவன் (கி. பி. 1012—1032) தனது பட்டத்தின் 6-ம் ஆண்டில் 185-வது நாளில் ஆண்டு தோறும் ஆராதனைக்காக 64 கலம் தானியம் கொடுக்க மூலதனமாக 150 பொற்காசுகளை மகாசபைக்கு எழுதி வைத்த தான சாசனக் குறிப்பு. (இவனுக்குக் கங்கைகொண்ட சோழன், விக்கிரம சோழன், பண்டித சோழன் என்ற வேறு பெயர்களும் வழங்குகின்றன. இவன் தன் பெயரால் ஓர் நகரம் அமைத்துக் கங்கைகொண்ட சோழீசுவரம் என்னும் ஆலயத்தையும் அமைத்துள்ளான்.)

3. முதற் பிரகாரத்து வடசுவரில் ராஜகேசரி வர்மன் என்னும் முதலாவது ராஜாதி ராஜதேவ சோழன் என்பவன் (கி. பி. 1018—1052) கோவிலுக்குச் சில நிலங்களை 160 பொற்காசுகளுக்குக் கிரயம் செய்த சாசனக் குறிப்பு.

4. இரண்டாம் பிரகாரத்தில் அம்மன் கோயிலின் வடபுறச் சுவரில் பரகேசரிவர்மன் என்னும் இரண்டாம் ராஜராஜ தேவ சோழன் என்பவன் (கி. பி. 1146—78) தன் பட்டத்தின் 25-ம் ஆண்டில் எழுதி வைத்த தான சாசனக் குறிப்பு.

This place (Tiruppangili) which figures in the old Tamil Poems and which was visited by Appar (to whom God is said to have given food) is noted for some curious legends and for a temple dedicated to the God of death. (I. M. P.)

11. புராண வரலாறுகள்

இத்தலத்திற்கு வடமொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட புராணம் ஒன்றுண்டு. 25 அத்தி

யாயங்களைக் கொண்ட விரிவான வரலாற்றை யுடையது. சோழநாட்டில் கும்பகோணத்தில் இருந்து அரசுபுரிந்த சந்திராபீட சோழனுக்கு அகத்திய முனிவர் திருப்பைஞ்ஞீலியின் மகத்துவங்களைச் சொல்லி யருளிய தாகப் புராணங் கூறுகின்றது. அவ்வரலாறுகளில் சில ஈண்டுச் சுருக்கிக் கூறப்படும்.

(1) தென்கைலாயப் பெயர் பெற்றது

முன் ஒரு காலத்தில் தேவலோகத் தலைவனான இந்திரன், தேவர்களும், முனிவர்களும், மற்றும் பரிவா ரங்களும் சூழத் தனது அழகிய சிம்மாசனத்தில் வீற் றிருந்தான். அப்போது உலகத்தைத் தாங்கும்படியான ஆதிசேடன் அங்குவர இந்திரன் அவனைப் பலவாறுகப் புகழ்ந்து வரவேற்றுன். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட வாயுதேவன் மிகவும் வெகுண்டு ஆதிசேடனைப்பற்றி இகழ்ந்து பேசலானுன். ஆகவே வாயுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் கோபம் பொங்கி எழுந்தது. இந்திரனு லும் மற்ற எவராலும் அவர்கள் கோபத்தைத் தணிக்க முடியவில்லை. 'இவர்கள் கோபத்தைப் பரமசிவன் ஒருவன்தான் தீர்க்கமுடியும்' என்று இந்திரனும் மற்றவர்களும் தீர்மானித்தனர். பிறகு யாவரும் கூட்ட மாய்ப் புறப்பட்டுக் கைலாயத்தை அடைந்து அங்கு வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானிடம் அணுகி வாயுதேவ னுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் உண்டான பகைமையை யும், அவர்கள் தாம்தாம் பெரியவர் என்று கொண்டுள்ள கர்வத்தையும் முறையிட்டனர்.

அவைகளைக்கேட்ட சிவபெருமான் அவர்கள் கர்வம் அடங்க ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார். கைலாயமலையை ஆதி சேடன் இறுகப்பிணித்துச் சுற்றிக் கொள்ளவும், வாயு

தேவன் தன் பலங்கொண்ட மட்டும் காற்றைவீசி ஆதி சேடனுடைய பிணிப்பைத் தளர்த்தவும் கட்டளை யிட்டு, இருவருள் எவர்தம் செயலில் வல்லவரோ அவரே பெரியவர் என்று தீர்மானித்தார். அவ்வாறே ஆதி சேடன் கண்களில் நெருப்புப் பொறி சிந்த மிகவும் வெகுண்டு தன்நீண்ட உடலால் கைலாயமலையைச் சிறி தும் இடமின்றிச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டான். வாயுதேவனும் தன் முழுபலங் கொண்டு சண்ட மாருதத்தை வீசினன். உலகம் யாவும் அதிர்ந்தன. உயிர்கள் தத்தளித்தன. முனிவரும் பிறரும் கலக்கங் கொண்டனர். இறைவனுடைய குறிப்பினல் ஆதிசே டன் தன் பிணிப்பைச் சிறிது தளர்த்தினன். அப்போது கைலை மலையிலிருந்து எட்டுத் துண்டுகள் கிளம்பி வேக மாகப்பறந்து வந்து தென்திசையில் விழுந்தன. அம் மலைத் துண்டுகள் விழுந்த இடங்கள் திருக்காளத்திமலை, திரிசிராமலை, இலங்கைத் திருக்கோணமலை, ரஜிதகிரி, தீர்த்தகிரி, **சுவேதகிரி**, திரு ஈங்கோய்மலை, இரத்தின கிரி ஆகிய இடங்களாகும். இவற்றுள் சுவேதகிரி என் பதே திருப்பைஞ்ஞீலி என்னும் தலமாகும். சுவேதகிரி என்பது வெண்மையானமலை எனப் பொருள்பட்டுத் தென்கைலாயம் என வழங்கும். வெண்மையான படிக மணிகளின் இடையில் மாணிக்கம் விளங்குவதுபோல வெண்மையான மதிற்கறகளின் மத்தியில் பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார்.

(2) அப்பருக்குக் கட்டமுது கொடுத்தது

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சகல செல்வங்களும் நிறைந்த திருவாமூர் என்னும் திருப்பதியில் சைவ வேளாளர் மரபில் குறுக்கையர் குடியில் கி. பி. 6-ம்

நூற்ருண்டில் புகழ்மிக்க புகழனூர் என்பவர்க்கும், மாதிற் சிறந்த மாதினியார் என்பவர்க்கும் புதல்வராகத் திரு நாவுக்கரசர் திரு அவதாரம் செய்தார். இவர் பிறந்த போது மருள் நீக்கியார் என அழைக்கப் பட்டார். இவருக்குத் திலகவதியார் என்னும் அருமைத் தமக்கையார் ஒருவர் உண்டு. திலகவதியாரைக் கலிப்பகையார் என்பவருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்கப் பெற்ருேர் எண்ணி யிருந்தனர். கலிப்பகையார் போர்மேற் சென்று இறக்கவே திலகவதியாரும் அவரையே கணவரெனக் கொண்டு தம் தம்பியாரின் பொருட்டு உயிர்வாழ்ந்து வந்தார். பெற்ருேர்களும் காலஞ் சென்றனர். மருள் நீக்கியார் கற்க வேண்டியவைகளைக் கற்று, கற்றபடி ஒழுகி மனிதப் பிறவியைப் பெற்றதனுல் அடையும்பேறு என்னவென்று ஆராய்ந்து வரலானுர். இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும்போது மருள் நீக்கியார் அக்காலத்தில் பரவியிருந்த சமண சமயத்தின் கூட்டங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய உபதேசங்களே உறுதியெனக் கொண்டு சமணமதத்திற் சேர்ந்து தருமசேனர் என்னும் பெயர்பூண்டு வாழ்ந்து வந்தார். தம்மையும் கைவிட்டுத் தம்பியார் சமண சமயத்திற் பிரவேசித்ததைத் திலகவதியார் எண்ணி எண்ணித் துக்கங்கொண்டு திருவதிகைப் பெருமானிடம் முறையிட்டுவந்தார். பெருமான் அம்மையாரின் முறையீட்டைக் கேட்டு மருள்நீக்கியாரை மீண்டும் சைவ சமயத்திற்குக் கொண்டுவரக் கருதி அவருக்குச் சூலேநோய் என்னும் கொடிய வியாதியை மறக்கருணையால் வருமாறு செய்தார். மருள்நீக்கியார் அந்நோயினுல் மிகவும் துன்புற்றுப் பலவகைச் சிகிச்சைகளைச் செய்தும் பயன்படாமல் திருவருள் தூண்ட திருவதிகையில் உள்ள தம் தமக்கையாரிடம் வந்து

சேர்ந்தார். திலகவதியாரும் சூலை நோயால் துன்புறும் தம் தம்பியாரைத் திருவதிகை ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். மருணீக்கியார் இனிய செந்தமிழ்ச் சொற்களால் " கூற்றாயினவாறு " என்னும் பதிகம் பாடி இறைவனைத் துதித்தார். சூலைநோயும் நீங்கியது. அப்போது அவருக்குத் திருநாவுக்கரசர் என்னும் திருநாமம் கிடைத்தது. இவருக்கு அப்பர், வாகீசர், ஆளுடைய அரசு, சொற்கோ, வாக்கின் மன்னர், தாண்டகவேந்து முதலிய வேறு பெயர்களும் உண்டு. திருநாவுக்கரசர் அவ்விடத்தில் சில நாள் தங்கியிருந்தார். இவ்வாறு இருக்கப் பாடலிபுரத்தில் இருந்த சமண அரசன் நாயனார் மீண்டும் சைவ சமயத்தில் சேர்ந்துவிட்டார் என்பதை அறிந்து அவரை வரவழைத்துப் பலவாறு துன்புறுத்தினான். அவரை நீற்றறையில் வைத்தும், நஞ்சு கலந்த உணவைக் கொடுத்தும், மதயானையைக் கொண்டு கொல்விக்கவும் முயன்றான். அரசன் செயல் யாவும் வீணாயின. முடிவில் திருநாவுக்கரசரைக் கல்லுடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கடலில் இடுவித்தான். இறைவன் திருவருளால் அக்கல்லே மிதவையாயிருந்து நாயனாரைக் காப்பாற்றியது. நாவுக்கரசர் கடலில் மிதந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கரையில் வந்து ஏறினார். இன்றும் அவர் கரை ஏறிய இடம் கரையேறிக் குப்பம் என வழங்குகின்றது. இந்த அற்புதங்களைக் கேட்ட சமண அரசன் சைவனாகிச் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பல திருப்பணிகள் செய்தான். நாவுக்கரசர் திருப்பாதிரிப்புலியூர் இறைவனைத் தரிசித்துப் பதிகம் பாடித் துதித்தார். அதுமுதல் நாயனார் பல தலங்களுக்கும் சென்று பதிகம் பாடியும், உழவாரப் படையால் புல் செதுக்குவதாகிய திருத்தொண்டைச் செய்தும் வழிபட்டு வந்தார்

பிறகு சீர்காழியில் உலகமுய்ய அவதரித்து ஞானப்பா லுண்டு தமிழ்ப்பாக்களைப் பாடிய ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளைச் சந்தித்து அவருடைய நட்பைப் பெற்று இருவருமாகப் பல தலங்களைத் தரிசித்தார்கள், அப் போது திருநாவுக்கரசருக்குத் திருஞான சம்பந்தரால் அப்பர் என நாமம் அருளப்பட்டது. அப்பர் சுவாமிகள் பல அற்புதங்களைச் செய்தார். திருமறைக்காட்டில் பல காலம் மூடப்பெற்றிருந்த திருக்கோயிற் கதவைப் பதி கம் பாடித் திறந்தார். திருவீழிமிழலையில் இறைவனல் படிக்காசுபெற்றுப் பஞ்சத்தால் வருந்திய அடியார்களைக் காப்பாற்றினர். திருவையாற்றுக் கடுத்த திங்களூரில் அப்பூதியடிகளுடைய புதல்வன் பாம்பு கடித்து இறக்க அவனைப் பதிகம் பாடிப் பிழைப்பித்தார். இவைபோன்ற பல செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து சோழநாடு சென்று காவிரியின் இரு கரைகளிலும் உள்ள தலங்களைத் தரி சித்து வந்தார். தென் கைலாயமான திரிசிராப்பள்ளி, திருவானைக்காவல், திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் திருவாசி ஆகிய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்தார்.

பிறகு அப்பர் சுவாமிகள் தேவதேவனை சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியை அடைந்து வணங்குவதற்கு மிகுந்த ஆவலுடையவராய் வடதிசை நோக்கி வழிநடக்கலாயினர். கடுங்கோடையின் உச்சிப் பொழுதில் கால்வலியுங் கருதாது பெருமானிடம் வைத்த அன்பு காரணமாய் நடப்பதற்கரிய பரற்கற்கள் படர்ந் துள்ள வழியே நடந்தேகினர். கானலால் மிகவும் களைப் புற்றனர்.

உற்ற இடத்து உதவுபவனும், ஆபத்சகாயனும், உண்மையடியார் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்து விளங்கு பவனும், பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரி

வுடையனும், திருப்பைஞ்ஞீலியில் கோயில் கொண்டவனும் உள்ள இறைவனார் தன் பெருஞ்சடையையும், தன் கையில் உள்ள மானையும் மழுவையும் மறைத்து, விபூதி முதலிய சிவசின்னங்களைத் தரித்த ஒரு வேதியரின் உருவங்கொண்டு தோளிற் பொதிச்சோறு சுமந்து அப்பர் சுவாமிகள் நடந்துவரும் வழியில் ஒரு சோலையையும் பொய்கையையும் உண்டாக்கி அப்பர் சுவாமிகளிடம் அணுகி, "யாம் பைஞ்ஞீலிப் பெருமானைப் பூஜிக்கும் அர்ச்சகர். இப் பொதிச்சோற்றை உண்டு நீரருந்தி சோலையில் இளைப்பாறிய பிறகு செல்லலாம்" என்றனர். பிரயாணத்தால் அயர்ச்சியுற்ற அப்பரும் கட்டமுதை உண்டு நீரருந்தி இளைப்பாறினர்.

சொல்விறைவ ரன்பு துணையாய் நடுப்பகலிற்
கல்லதர்சென் றெய்த்து வருங்கானின் வழியருகில்
ஒல்லைதரு நீழறட முண்டாக்கிக் கட்டனந்தோள்
வல்லவராய்ச் செஞ்சடையு மானுமழு வுங்கரந்து.

பூதி யணிந்துகண்டி பூண்டுமுந்நூன் மார்பிலங்க
ஆதிசிவ வேதியரா யாங்குற்றவ் வன்பரைப்பார்த்
தோதுசிவ வேடமுடை யீர்வருந்தி யெங்குப்
போதிரென்ற வேதியர்க்கப் போதிலன்ப ரீதுசொல்வார்.

விண்பரவு பைஞ்ஞீலி மேவலென்று ரிப்பொதிசோ
றுண்பிரிதி னீரருந்தி யுற்றிளைப்பா றிச்செலுவீர்
எண்பெருமைப் பைஞ்ஞீலி யீசர்க்க ருச்சகர்யாம்
வொண்பொடியீ ரென்றூர்சொல் வேந்தரவை செய்துவந்தார்.

பிறகு அப்பரும், வேதியராய் வந்த விமலரும் நடந்து சென்று திருப்பைஞ்ஞீலிக் கோயிலை அடைந்தனர், கோயிலின் கோபுரத்தை அணுகியவுடன் துணைவராக வந்த வேதியர் மறைந்தார். அப்பரும் மனம்தளர்ந்து பெரு

மானைப் பலவாருகத் துதித்தார். கருணையே உருவாகக் கொண்ட பைஞ்ஞீலிப் பெருமானும் பார்வதி சமேதராய் இடபவாகனத்தில் காட்சி கொடுத்தார். அப்பரும் சில காலம் அவ்விடத்தில் தங்கி உழவாரத் திருப்பணி செய்து வந்தார். அப்பருக்குக் கட்டமுதளித்த உற்சவம் ஆண்டு தோறும் சித்திரைமாதம் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் மிகச் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகின்றது.

(3) யமனுக்கு அதிகாரங் கொடுத்தது

சிவபக்தரான மிருகண்டு முனிவர்க்கு மார்க்கண்டன் என்பவன் புதல்வனுகத் தோன்றிச் சகல கலைகளையும் கற்று அறிவில் மிக்கானுய் யாவரும் புகழும்படி வளர்ந்து வந்தான். அவன் பதினுறு ஆண்டே உயிர் வாழ்வன் எனச் சிவபிரான் அருளியிருந்தார். அவனுக்குப் பதினைந்து வயது நிறைந்தபோது பெற்றேர் அவனுக்குக் கிடைத்த அற்ப ஆயுளை எண்ணி வருந்தினர். இதை யறிந்த மார்க்கண்டன் திருக்கடவூரில் உள்ள சிவபெருமானின் பாதமே அடைக்கலமென்று பூஜைசெய்தான். பூஜையையும் கவனியாமல் யமன் மார்க்கண்டனைப் பாசத்தாற் பிணித்தான். அப்போது சிவபெருமானுர் கோபத்துடன் தோன்றி யமனைப் பாதலத்தில் விழும்படி உதைத்துத் தள்ளி மார்க்கண்டனை என்றும் பதினுருக இருக்கச் செய்தார். யமனும் வீழ்ந்திறந்தான். யமபுரியும் அழிந்தது. யமன் இறந்த காரணத்தால் உலகத்தில் உள்ள உயிர் வகைகள் யாவும் இருக்க இடமின்றிப் பெருகின. மலைகளிலும் வனங்களிலும் உயிர்கள் நிறைந்தன. நீரில்வாழும் உயிர்களும் நிரம்பின. உலகத்தில் புண்ணியங்கள் குறைந்து பாவங்கள் நிறைந்தன. நால்வகை மரபினரும் தங்கள்

தங்கள் கருமங்களை விட்டுவிட்டனர். கோயில்களில் பூஜைகள் குன்றின.

இவ்வாறிருக்க, திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சூழ்ந்துள்ள இடங்களில் மட்டும் வழக்கம்போல் உலக காரியங்கள் நடைபெற்று வந்தன. பிற ஆலயங்களில் உள்ள சிவ கலைகள் யாவும் இத்தலத்தில் வந்து சேர்ந்தன. யமன் காரணமாகச் சிவபிரானுக்குண்டான கோபம் நீங்கா திருப்பதைக் கண்ட பிரமன், திருமால், இந்திரன், பூமி தேவி முதலியோர்கள் திருப்பைஞ்ஞீலிக்கு வந்து பல காலம் தவம் செய்தார்கள். சிவபெருமான் அவர் களுக்கு ரிஷப வாகனத்தில் காட்சி கொடுத்து அவர்கள் குறைகளைக்கேட்டு வேண்டிய வரங்களைத் தந்தார். சிவ பெருமான், கோயிலின் தென்திசையில் பாதலத்தில் ஒரு பிலத்துவாரத்தின் வழியே யமனை வரவழைத்தார். சூரியன் புதல்வனுன யமனும் வணங்கி நின்ருன். சிவ பெருமான் யமனுக்கு உண்மைச் சிவபக்தர்களைக் கிட்ட லாகாது என்று பல உபதேசங்களைச் செய்து அவனுக்கு முன்போலவே அழித்தல் தொழிலையும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்தருளினுர். இதனுல் இத்தலத்து இறைவருக்கு அதிகார வல்லவர் என்னும் பெயரும் உண்டு. இத்தலத் தில் வாழும் உயிர்களுக்கு மரணவேதனையில்லை. இவ்வர லாற்றிற்கு அடையாளமாக ஆலயத்தின் தென்பக்கத் தில் பூமிக்கடியில் யமன் கோவிலும், யமதீர்த்தமும் உள்ளன.

(4) கலியுகராம பாண்டியன் அருள் பெற்றது

செந்தமிழ் நாடான பாண்டிய நாட்டில் பல வளங் களும் நிறைந்த தலைநகரான மதுரைப் பதியில் பாண்டிய குலத்தில் மிகுந்த புகழ் பெற்றவனும், பகையரசர்கள்

யாவரும் திறைகொண்டுவந்து வணங்கத் தக்க வலிமை யுடையவனுமான கலியுகராம பாண்டியன் என்பவன் நீதியுடன் அரசு புரிந்து வந்தான். அவன் பூர்வத்தில் செய்த தீவினையின் பயனுல் வெண்குட்ட நோய்க்கு ஆளாகி வெளுத்த நண்டைப்போல் இரத்தங் குன்றி மிகவும் துன்பப்பட்டு வந்தான். அந்நோயினுல் துன் புற்ற மற்ற அரசர்களான பாண்டுவென்ன, சிங்கவர்ம னென்ன ஆகிய இவர்களைப்பற்றி எண்ணுவான். தனக் குற்ற நோய் நீங்கும்படி பல சிகிச்சைகளைச் செய்தும் அவை பயன்படாது ஒழிந்தன. கோயிலில் பல பூஜை கள் செய்வித்தான். பல முனிவர்களிடம் சென்று வியாதி நீங்க வேண்டினுன். ஒன்றினுலும் நோய் நீங்காதபடியால் மனம் வெறுத்துக் காசி யாத்திரை செல்ல உறுதி கொண்டு முதலில் திருநெல்வேலிக் குச் சென்று, ஆங்கு தாம்பிர சபையில் எழுந்தருளி யுள்ள பெருமானைத் தரிசனம் செய்து அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்தான். அப்போது உண்மை அடியாருள்ளத் தில் உறைபவரும், திருப்பைஞ்ஞீலி இறைவரும் ஆகிய நீலிவனநாதர் பாண்டியனை அடிமைகொண்டு அருள் செய்யவேண்டி அவன் கனவில் சென்று "உனக்குற்ற நோய் நீங்கி உனது உடலெல்லாம் இரத்தினம்போல் பிரகாசிக்கச் செய்வோம். காசி யாத்திரை போவதை நிறுத்து. யாம் திருப்பைஞ்ஞீலிப் பதியில் இரத்தின சபையில் நடனம் செய்வோம்" என்று சொல்லி மறைந் தார்.

தூக்கத்திலிருந்து விழித்த பாண்டியனும் மனத் துயர் நீங்கி மகிழ்ச்சிகொண்டு இறைவன் அருளியபடி திருப்பைஞ்ஞீலிக்குத் தன் சேனையுடன் விரைந்து சென் ருன். இடையிலுள்ள பல வழிகளைக் கடந்து சோலை

களும் வாவிகளும் சூழ்ந்த நீலிவனமாகிய திருப்பைஞ் ஞீலியின் எல்லையைக் கண்டான். தன் உடல் முழுதும் பூமியில் படும்படி கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து மெய்ம்மறந்து தன் இரு கைகளாலும் அஞ்சலிசெய்து பிரார்த்தித்தான். "சொல்வதற்கு அரியதாயும், பக்த ருடைய உள்ளமாயும், தென் கைலாயமாயும் விளங்கு கின்ற இந்த ஸ்தலத்தைக் காண்பதற்கு என்ன தவம் செய்தேனே" என்று வியந்தான்.

சிவனருளையும் குருமுகத்தால் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு, உடம்பு வற்றும்படி பல விரதங்களை யும், தவங்களையும் ஆற்றிவரும் வசிஷ்ட முனிவரையும் தாற்பிய முனிவரையும் தரிசித்து வணங்கித் தான் பெரு நோய் காரணமாக வருந்துவதையும், சிவபிரான் கனவில் அருளியதையும், தான் புறப்பட்டுவந்த வரலாற்றையும் தெரிவித்தான்.

அவ்விரு முனிவரும் அரசனுக்குச் சில உபதேசங் களைச் செய்தார்கள். திருப்பைஞ்ஞீலிப் பதியில் உள்ள எட்டுத் தீர்த்தங்களிலும் மூழ்கி, அட்ட லிங்கங்களையும் தொழுது வழிபட்டுவந்தால் அரசனுக்குற்ற குட்டநோய் தீரும் எனத் தெரிவித்தனர். பாண்டியனும் அம்மொழி யைச் சிரமேற்கொண்டு எட்டுத் தினங்கள் வரையில் அட்ட தீர்த்தங்களில் மூழ்கி அட்ட லிங்கங்களைப் பூஜித்து வந்தான்.

பிறகு ஒருநாள் அரசன் காவிரியில் நீராடிச் சிவ சின்னங்களுடன் ஆலயத்தின் கோபுரவாயிலைக் கடந்து பக்தியுடன் உள்ளே சென்று சந்நிதியில் உள்ள ரிஷபக் கொடியைக் கண்டான். அக்கணமே அரசனைப் பீடித் திருந்த வெண்குட்ட நோயும் நீங்கியது. அவன் வடிவம் பொன் எனப் பொலிந்தது. அரசனும் தன் புதுஉடலைக்

கண்டு தரித்திரனுக்குத் தரணியாளும் பேறு கிடைத்
தாற்போல மகிழ்ந்தான் ; திருவருளை வியந்தான். ஆடிப்
பாடித் துதித்தான். உள்ளே சென்று தனக்கு அருள்
செய்த நீலிவனநாதரையும், விசாலாட்சி யம்மையாரை
யும், இரத்ன சபாபதியையும் மெய்ம்மறந்து வணங்கி
னுன். பல தானங்களைச்செய்தான். திருப்பைஞ்ஞீலிக்குத்
தெற்கே பாண்டிபுரம் என்னும் ஒருபட்டணம் அமைத்து
அதில் இருந்துகொண்டு மற்ற அரசர்கள் போற்றும்படி
வாழ்ந்து வரலானுன். அவ்வூருக்குத் தெற்கில் காவிரிக்கு
வடகரையில் ஓர் சிறு ஆலயம் ஏற்படுத்தி வடமதுரை
என்று பெயரிட்டுத் தான் வழிபட்டுவந்ததுடன் மற்றை
யோரையும் வழிபடும்படிச் செய்தான். திருப்பைஞ்ஞீலி
ஆலயத்திற்கு முன்னே ஓர் இரட்டைக் கோபுரம் கட்டு
வித்துத் தன்பெயரால் விளங்கும்படிச் செய்தான்.
மேலும் சுற்றுமதில்கள், பல மண்டபங்கள் மடைப்
பள்ளி, லட்சுமி, துர்க்கை ஆகிய தெய்வங்களுக்குக்
கோவில்கள் முதலிய திருப்பணிகளைச் செய்தான்.
வசிட்டர், தாற்பியர் ஆகிய முனிவர்களுக்குரிய பர்ண
சாலைகளை அமைத்தான். பெருமானுக்குரிய புதிய திரு
வாபரணங்களைச் செய்வித்தான். இவ்வாறு ஆலயத்
தைப் புதுமைசெய்து தினப்பூஜை, மாதவிழா, வருட
விழா முதலியன நடைபெறும்படிச் செய்தான். பசிப்
பிணியால் வருந்தும் மக்களுக்கு உதவும்படி பல அன்ன
சத்திரங்களை அமைத்தான். இவ்விதம் கலியுகராம பாண்
டியன் பல புண்ணியங்களைச் செய்து பன்னுள் வாழ்ந்து
இறைவன் திருவடியடைந்தான். இத்தலம் பாண்டிய
ரின் ஆட்சிக்குட் பட்டிருந்ததற்கு அடையாளமாக
ஆலய மண்டபங்களின் மேல்தளத்தில் பாண்டியருக்
குரிய மீன் உருவங்கள் பொறிக்கப் பட்டுள்ளன.

12. கர்ன பரம்பரைக் கதைகள்

(1) ஆதிகாலத்தில் இக்கோயிலின் மூலலிங்கம் மட்டும் சுயம்புவாய்த் தோன்றிச் சுற்றும் புதர் சூழ்ந்து மூடியிருந்ததென்றும், அப்போது ஊரிலுள்ள பசுக்கள் புதர்ப்பக்கங்களில் சென்று வயிரூர மேய்ந்து தம்மையுமறியாமல் பால் சொரிந்தனவென்றும், அப்பசுக்கள் தத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்று உடையவர்கள் கறக்கும்போது பால் குறைந்ததென்றும், பின்பு அவர்கள் மேய்ச்சலிடமான புதர்களிடம் சென்று மண் வெட்டியால் வெட்டும்போது அவ்விடத்திலிருந்து உதிரம் வெளிப்பட்டதென்றும், மேலும் ஆராயும்போது ஆங்கு ஓர் லிங்கம் தோன்றியதென்றும், அதை யாவரும் பக்தியுடன் வழிபட்டு வந்தார்கள் என்றும், பிறகு அவ்விடம் ஆலயமாக விளங்கியது என்றும் கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

(2) ஒரு காலத்தில் கோயில் குருக்களும், பரிசாரகனும், வேறு சிலரும் இத்தலத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ஆடி மாதம் 18-ல் கொள்ளிட நதிக்கரைக்குச் சென்றதாகவும், அப்போது அவர்களுக்கு ஆற்றில் சில விக்கிரகங்கள் அகப்பட்டதாகவும், அவற்றை எடுத்து வந்து இவ்வூரில் பிரதிட்டை செய்துப் பலியிட்டுப் பூஜை செய்து வந்ததாகவும், அவ்விக்கிரகங்களால் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்ததாகவும், பின்பு அவைகளை வேறு தனியிடத்தில் வைத்துக் கோயில் அமைத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றன. நாளடைவில் பெரிய கோயிலில் உள்ள இரண்டு துவஜஸ்தம்பங்களும் அவற்றின் அம்சங்களாகக் கருதப்பட்டுப் பெரியாண்டவர், சின்னாண்டவர் என்று வழங்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

13. வழிபட்டோர்

பிரமன், திருமால், தேவேந்திரன், முசுகுந்தன், காமதேனு, வசிட்டர், இராமர், இலட்சுமணர், அர்ச்சுனன், கலியுகராம பாண்டியன், தாற்பிய முனிவர், வியாக்கிர சூரன், சுதர்மன், அங்கமித்திரன், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரமூர்த்திகள் ஆகியோர் இத்தலத்திலுள்ள இறைவனை வழிபட்டுப் பெருமையடைந்துள்ளார்கள். கலியுகராம பாண்டியன் வழிபட்டதற்கு அவன் அமைத்த கோவில்களும் கோபுரமும் உள்ளன. வியாக்கிர சூரன் புலி உடலைப் பெற்றவன். தான் இறக்கும்போது தன் புலி வடிவம் இவ்வூர்க் கல்லில் இருக்க வேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதாகவும், அவ்வாறே இவ்வூர் மதிலிலும் கோபுரத்திலும் புலிவரிகள் அமைந்திருப்பதாகவும் புராணம் கூறும்.

14. பூஜைகள்

இவ்வாலயத்தில் தினந்தோறும் காலை, உச்சி, மாலை, இரவு ஆகிய நான்கு காலங்களிலும் அபிடேக ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன. இவை நான்கும் சர்க்கார் கட்டளையில் நிகழ்கின்றன. மாலை, இரவுப் பூஜை நேரங்களில் சின்ன மேளமாகிய நாட்டியமும் பெரிய மேளமும் நடைபெறுகின்றன. தேவதாசிகள் கையில் மந்தார மலர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆடிப்பாடி வழிபடுகின்றனர்.

15. திருவிழாக்கள்

ஆண்டு தோறும் சித்திரை மாதத்தில் பிரம்மோற்சவமும், பௌர்ணமியில் திருத்தேர் விழாவும், சித்திரை மாதம் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் அப்பர் கட்டமுது உற்சவமும், நவராத்திரி உற்சவமும், கந்தர் சஷ்டி உற்சவ

மும் நடைபெறுகின்றன. இவையன்றித் தைப்பூசத் தினத்தன்று சுவாமி கொள்ளிடக் கரைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று தங்கி, இரவில் சுவாமி குதிரை வாகனத்திலும், அம்மன் பல்லக்கிலும் காட்சியளித்து ஊர் திரும்பும். அப்பர் கட்டமுது உற்சவத்தின்போது வழிகளில் அடுத்தடுத்துத் தண்ணீர்ப் பந்தல்களை அமைத்து வழி நடப்போர்க்கு உபசாரம் செய்வர்.

16. சோத்துக்களும் வருவாயும்

இக்கோவிலுக்குத்தனியே 5 காணி நன்செய் நிலங்களும், இனும் மேல்வார உரிமையில் திருப்பைஞ்ஞீலி, ஈச்சம்பட்டி, வாழ்மாலைப் பாளையம், கவுண்டன்பட்டி, மூவராம் பாளையம் முதலிய கிராமங்களில் 5000 காணி நிலங்களும் உண்டு. இவைகள் மூலமாய் வருடத்தில் சுமார் ரூ. 7000 மும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இவ்வூரில் கூடும் சந்தையின் மூலம் ரூ. 280-ம் கிடைக்கின்றன. கோவில் சிப்பந்திகள் 64 பேர்கள் உள்ளனர். இவர்களுக்கு மானியமாக 700 காணிகள் விடப்பட்டுள்ளன.

17. நகை வாகனங்கள்

கோவிலுக்குச் சுமார் ரூ, 2000 மதிப்புள்ள திருவாபரணங்களும், ரூ. 1000 மதிப்புள்ள வாகனங்களும், ரூ. 5000 மதிப்புள்ள ரதமும் உள்ளன.

18. ஆலய நிர்வாகம்

திருச்சி லால்குடி சர்க்கிள் தேவஸ்தான கமிட்டியின் மேற்பார்வையில் இக்கோயில் இருந்துவந்து பிறகு 1939ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் முதல் சென்னை இந்துமத தர்ம பரிபாலன பாதுகாப்பு போர்டு (Hindu Religious

Endowments Board) நிர்வாகத்திற்குட்பட்டு நிர்வாகத் தலைவர் (Executive Officer) ஒருவரின் மேற்பார்வையில் ஆலய காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. மேலும் இருவர் இவ்வாலயத்திற்குக் கௌரவ தர்மகர்த்தர்களாகத் தற்போது இருந்துவருகின்றனர். தற்போதுள்ள நிர்வாகத்தலைவரின் ஊக்கத்தால்கோவில் காரியங்கள் செவ்வையாய் நடைபெற்று வருவதுடன், சிறிது மூலதனமும் சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இச்சிறு வரலாற்றைப் படிப்போர் யாவரும் பின்னே சேர்க்கப் பெற்றுள்ள துதிப்பாடல்களையும் பக்தியுடன் பயின்று திருப்பைஞ்ஞீலி நாதரின் திருவருளைப் பெற்று எண்ணிய பயன்களை எளிதில் எய்தித் துன்பம் நீங்கி இன்ப வாழ்வு பெறுவார்களாக. நீலிவன நாதரின் திருவருள் எங்கும் நிலவுக.

19. தனி நூல்கள்

(1) திருப்பைஞ்ஞீலிப் புராணம். இந்நூல் வடமொழியிலிருந்து மெய்ப்பாத புராணிகரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. 25 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது.

தல விநாயகர்

1. நிதிப்பெரு வளங்களும் நிகரில் கல்வியும்
கதிக்கு மெய்ஞ் ஞானமும் கதிக்கத் தந்திட
மதித்தபைஞ் ஞீலியின் வசந்த மண்டபத்
ததிக்கையா னிணையடி துதித்துப் போற்றுவாம்.

முருகப் பெருமான்

2. பாகைநிகர்த் திடுசுரகுஞ் சரிசொலமு
தெனவமுத பதத்தை நேராய்
நாகநகர்ப் பெரும்பதஞ்சிற் றிடைகொடிக்குப்
படைகொடிகள் நாகரிக

மாகனகக் குவட்டிபங்க ளைக்கொடுத்தும்
புணர்ந்தானை மயூரத் தோகை
வாகனனைக் குறவனிதை மோகனனைக்
குகனையன்பின் வணங்கு வோமே.

சிவபெருமான்

3. பாதார விந்தபரா பரைதனில் மாயா
தருவுற் பத்தி யாகிப்
பூதாதி நாதரெழும் பணைகள்விரித்
தகிலாண்ட புவன கோடி
மீதான கனிகளைத்தந் துயிர்வரிவண்
டினங்களுண்டு விளங்க நோக்கி
யாதார மாகியபைஞ் ஞீலிநித்த
னடிவணங்கி யருளைச் சார்வாம்.

இரத்ன சபாபதி

4. துதியைமொழிந் திதமிகுபத் தியினை யுணர்ந்
தருச்சனைசெய் தொடர்பை வேதன்
விதியைவெலுந் திறந்தருசந் நிதியையக
லாதிருக்கும் விருப்பை மோட்சக்
கதியையென்று மினிலதிக நடமிடுபா
ரதியையருள் கடாட்சங் கூர
மதியைவர நதியையணி நிதியை ரத்ன
சபாபதியை வணங்கி வாழ்வாம்.

விசாலாட்சியம்மை

5. பரிபுரமு மருமறையும் விரவியொலி
நிறைகமல பதத்தி னாளை
யரிபுரமும் விதிபுரமும் அடியவர்கள்
கொடுத்திடத்தந் தருள்செய் வாளை
எரிபுரைமே னியர்நடிக்கு மெழிலிரத்ன
சபைதழைக்க வினிது மேவும்
திரிபுரைநீ ணெடுங்கண்விசா லாட்சிதனைப்
போற்றியிடர் தீர்ந்து வாழ்வாம்.

(2) திருப்பைஞ்ஞீலித் திரிபந்தாதி :—இது திரிசிரபுரம் மகாவித்வான் மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப் பெற்றது. 101 பாடல்களை யுடையது.

1. உத்தமனே யென்றும் பைஞ்ஞீலியா யென்று மொண்கலஞ்சே
ரத்தமனே யென்றும் வாழ்த்தறி யேனையின் ருண்டருள்வாய்
நித்தமனே யப்பனே யென்றலறுவர் நெஞ்சுறுவாய்
முத்தமனேகம் பொலிமுலை பாகவென் முன்னவனே.

2. தேவிக்குருவம் பகிர்ந்தார் பைஞ்ஞீலிச் சிவபுரர்க்குப்
பாவிக்குருகு மனமிலராய பரமருக்குத்
தூவிக்குருமணி நந்தினஞ் சிந்துந் துறைமலியும்
வாவிக்குரு கினங்காள் சொல்லுவீ ரென்றன் மையலையே.

(3) இரத்தினசபாபதிமாலை. ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. 100 பாடல்களைக் கொண்டது.

1. மதிமாலை மும்மத மானதி மாலை வயங்குசெம்பொன்
கதிமாலை வண்ண நிறத்தண்ணல் சேவடி கைதொழுதே
எதிர்மாலை யெய்தருள் பைஞ்ஞீலி நாதற் கிரத்னசபா
பதிமாலை யென்னுந் துதிமாலை நூறும் பகர்ந்திடவே.

2. மழைக்கார் பொழிந்து நன்னீர் கதித்தேரி வரையுதவக்
குழைத்தோடி வச்சிரத் தண்டங்கள் மாறிக் குறைவதுபோல்
விழைத்தாத ரவுதருந்தன் மதான மிகுத்து மென்மேல்
தழைத்தோங்கு மன்றிக் குறையாது ரத்ன சபாபதியே.

3. இனிதான சற்சன ரில்லாதவூரி லிருப்பதிலுந்
தனியேயிருக்கு மவன்வாச நல்லது தன்மஞ் செய்யா
அனியாயஞ் செய்யுங் கொடுங்கோற் றுரைகளி லஷ்டமத்துச்
சனியாகிலு மெத்த நன்ருகும் ரத்ன சபாபதியே.

4. சிந்தைக்கு நுண்ணறி வில்லோனா மேலவர் சேர்ந்துரினுந்
தந்தன்மையி லெந்தநாளுங் குன்ருரின்ப தாருவைச்சார்ந்
தெந்தப்பொழுதும் பிரியாமல் கூடியிருக்கு மந்த
சந்தனம் வேம்பு மணக்காது ரத்ன சபாபதியே.

5. கற்றுய்ந்தவ ருபதேசஞ் செய்தோர் தவங்கைப் பிடித்தோர்
விற்றூனே வேந்தனமைச்சன் கருணீகன் வீறுசெம்பொன்
பெற்றோன் வயித்தியஞ் செய்வோ னிவரெட்டுப் பேருடனுஞ்
சற்றுகிலும் பகையாகாது ரத்ன சபாபதியே.

20. தேவாரமும் தனிப்பாடல்களும்

(1) திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருக் குறுந்தொகை. 10 செய்யுட்கள்.

1. விழுது சூலத்தன் வெண்மழு வாட்படை
கழுது துஞ்சிருள் காட்டகத் தாடலான்
பழுதொன் றின்றிப் பைஞ்ஞீலிப் பரமனைத்
தொழுது செல்பவர் தம்வினை தூளியே.

2. தருக்கிச் சென்று தடவரை பற்றலும்
நெருக்கி யூன்ற நினைந்து சிவனையே
யரக்கன் பாட வருளுமெம் மானிடம்
இருக்கை ஞீலியென் பார்க்கிட ரில்லையே.

(2) சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளியது. 11 செய் யுட்கள்.

1. காருலாவிய நஞ்சை யுண்டிருள்
கண்டர் வெண்டலை யோடுகொண்
டேரெலாந்திரிந் தென்செய் வீர்பலி
யோரி டத்திலே கொள்ளுநீர்
பாரெலாம் பணிந்தும்மை யேபர
விப்பணி யும்பைஞ் ஞீலியீர்
ஆரமாவது நாக மோசொலு
மார ணீயவிடங் கரே.

2. அன்னஞ்சேர் வயல் சூழ்பைஞ்ஞீலியி
லார ணீயவி டங்கரை
மின்னும் நுண் ணிடைமங்கை மார்பலர்
வேண்டிக் காதல் மொழிந்தசொல்

மன்னுதொல் புகழ்நாவ லூரன்வன்
றொண்டன் வாய்மொழி பாடல்பத்
துன்னியின் னிசைபாடு வாருமை
கேள்வன் சேவடி சேர்வரே.

(3) திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளியது. 11 செய்யுட்கள்.

1. ஆரிடம் பாடில ரடிகள் காடலால்
ஓரிடங் குறைவில ருடையர் கோவணம்
நீரிடஞ் சடைவிடை யூர்தி நித்தலும்
பாரிடம் பணிசெயும் பயில்பைஞ் ஞீலியே.

2. கண்புனல் விளைவயற் காழிக் கற்பகம்
நண்புண ரருமறை ஞானசம் பந்தன்
பண்பினர் பரவுபைஞ் ஞீலி பாடுவார்
உண்பின வுலகினி லோங்கி வாழ்வரே.

(4) தனிப் பாடல்கள். ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் தெரியவில்லை.

1. ஆடரவஞ் சூடிநடம் ஆடரவங் காணவுமே
தேடரவ நீயுகந்தென் சிந்தையில்வந் தாண்டருள்வாய்
வேடனை யருபிசெய்து வியாக்ர மோட்சங் கொடுத்து
நீடுபுகழ் கார்புனைந்த நீலகண்ட நாயகரே.

2. சீதரனும் நான்முகனுந் தேடியடிக் காண்பரிய
நாதவிந்து வேயுமது நன்னெறியைத் தேம்பியிப்போ
சாதகம் பெடைபிரிந்த தன்மையது போலானேன்
ஆதரவு சொல்லெனக்கு அதிகார வல்லவரே.

3. முதலாக வனைத்தினுக்கும் நிற்கின்ற பொருளே
மும்மூர்த்தி சொரூபத்தை யுடையோய் நீமேரு
மதலையாய் வந்தபரை மணங் கொண்டபொருளே
மயக்கமுடைத் தக்கனையு மாளுவித்தாய் சிவனே
சுதர்மமதை நிலைநாட்டி நிற்கின்ற பொருளே
சொல்லரிய தத்துவத்தின் சுகம்விளக்கும் பொருளே
கதலிவனம் வாழுமுயிர் காக்கும்வான் பொருளே
காண்கின்ற வனைத்தினிலும் ஆனாய்நீ பொருளே.

4. சுந்தரம் பொழியுமுகி லளகபார
முகமதில் துளிகைகோ ரித்தமுத்தும்
சுட்டிவெண் பிறையிலகு ரத்ன நிகர்க்
கொப்புதுலங்கு பொன்னோலை யொளியும்
செந்தூர திலகநுதல் முத்து மூக்குத்தியும்
செம்பவள வாயுநகையும்
சென்னடையுங் கிள்ளையுந் தங்கவளையும்
பெருஞ் செங்கையுந் திருமேனியும்
கந்தர நிறைந்திலகு முத்தார தனமார
கருணை யருள்விழி பார்வையும்
கலகலென தண்டையும் பாதமும்
யான்காண காட்சி தரவேணுமே
செந்திரு தினம்பரவு மேலச் சிதம்பரந்
தெரிசிக்க வேண்டு மடியார்
சிந்தைவளர் பைஞ்ஞீலி நாதர்பாகத்திலுறை
தேவி விசாலாட்சி யுமையே.

5. காலைமாலை யுனைத்தொழு தேத்தினேன்
காமவாரிக் கயல்போல வாடினேன்
பாலைவிட் டுப்புனலைக் குடித்திடும்
பாவிபோலப் பறந்து மயங்கினேன்
நீலியான வனந்தனில் மேவிய
நித்தர்பாக வளரும் பராபரி
மேலதில்லை யில்முக்கிய மாகிய
விமலையான விசாலாட்சி தேவியே.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.